

Henrik Svane (RV):

Også jeg vil gerne takke kulturministeren for den glimrende redegørelse og udtrykke min glæde over den gennemgående gode modtagelse, som den indtil videre har fået både i offentligheden og her i salen, dog med undtagelse af disse krusninger vedrørende idrætslivets sociale medvirken, som vi har hørt.

Redegørelsen giver en udmærket oversigt over regeringens holdning til en lang række idrætspolitiske initiativer og temaer, og den bebuder netop idrætspolitiske initiativer, som vi i Det Radikale Venstre kan tilslutte os.

Jeg håber, at der under den efterfølgende forespørgsel ligeledes vil blive markeret en bred enighed om idrætspolitikken, og at vi kan slutte med en motiveret dagsorden til regeringen, som et bredt flertal her i Tinget kan slutte op om.

Idrætten opfattes herhjemme som en del af kulturen i bred forstand. Mange er aktive, og mange er tilskuere. Den påvirker vores hverdag og vores følelser, og den får til tider national betydning. Den har stor betydning for vores identitetsdannelse. Et frit, demokratisk opbygget foreningsliv kan tjene som en skole for demokratiet i praksis, unge kan lære at fungere inden for demokratiske spilleregler, og idrætslivet kan styrke værdier som selvstændighed, engagement, ansvarlighed og ikke mindst kulturelt fællesskab.

Det er vigtigt at prøve at få de helt unge aktivt med i beslutningsprocesserne og vigtigt at lære dem, hvordan man organiserer sig i foreninger og selv kan skabe demokratiske rammer for sin udfoldelse i fællesskab med andre. Vi vil i øvrigt med andre ord til stadighed styrke Forenings-Danmark.

En væsentlig begrundelse for at tilføre idrætsområdet offentlige midler er den betydning, idrætsudfoldelsen kan have for alle borgere. Ikke kun unge, raske og dygtige, men også ældre, handicappede, psykisk syge osv. skal have mulighed for at dyrke idræt inden for det organiserede foreningsliv. Der skal være tilbud og plads til alle, også til dem på det mere ydmyge niveau.

I vor tid vokser antallet af idrætsaktive kvinder og idrætsaktive ældre, og handicapidrætten støttes med specielt afsatte midler. Det skønnes, at over 2 millioner danskere er idrætsaktive i et eller andet omfang, heraf to tredjedele i foreninger. Det er en særdeles positiv udvikling, som meget gerne må fortsætte.

Det diskuteres, om der er eller bør fastsættes grænser for vækst i topsporten. Kan man forsvare at presse topatleterne mere og mere? Der er en sundhedsrisiko forbundet med de voldsomme præstationskrav. Der er også modstand imod brug af børn i eliteidrætten. Det er en problemstilling, som vi må være opmærksomme på. Udviklingen må ikke gå over gevind. Der er her behov for, at samfundet formulerer nogle etiske holdninger og sætter nogle grænser. Team Danmark har en aldersgrænse på 15 år, og Dansk Idrætsforbund anbefaler sine medlemsforbund en aldersgrænse på 14 år. Det er et fornuftigt udgangspunkt.

Doping er desværre et aktuelt problem inden for den internationale eliteidræt og dermed også i den nationale. Trods en stor indsats er det ikke lykkedes at standse dette uvæsen. Der er tale om snyderier og til tider om sundhedsfare for snyderne selv. I Danmark er besiddelse af og handel med anabolske steroider og væksthormoner forbudt og gjort strafbar ved lov, men selve doping, det at have indtaget stofferne, er ikke strafbar. Dette svarer til situationen inden for narkotikaområdet.

Øvrige dopingstoffer er næsten alle almindelig medicin, og besiddelsen og indtagelsen er naturligvis ikke strafbar, men der kan iværksættes idrætslige sanktioner som f.eks. karantæne af forskellig længde. Vi forventer, at idrætsorganisationerne er sig deres ansvar for forebyggelse og bekæmpelse af doping bevidst. Det offentlige bør bidrage med generelle kampagner mod misbrug og med styrkelse af forskning inden for idræt og medicin.

I Det Radikale Venstre glæder vi os over, at regeringens redegørelse berører idrættens påvirkning af miljøet. Der er jo ingen tvivl om, at idrætsudfoldelsen påvirker miljøet i ganske væsentligt omfang. Motorsport til lands, til vands og i luften støjer og oser, skydning larmer og bly forgifter, terrænløb og mountainbikes og friluftslivet i det hele taget forstyrrer plante- og dyreliv.

Energi- og vandforbrug i idrætsanlæg og haler må nedbringes og anvendelse af pesticider og andre gifte i idrætsanlæg ligeså. Idrætsbyggeri bør placeres, så bilkørsel til og fra det nedbringes. Materialevalg og -genbrug skal overvejes.

Den nødvendige udvikling og forandring er heldigvis begyndt i idrætsverdenen. Det offentlige skal naturligt tilskynde til at styrke denne udvikling.